Broj: S1 3 U 033888 19 U
Sarajevo, 11.01.2021. godine

US-03 13-1 389 19

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja: „Bauerfeind" d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa advokat Sanel Nezirić iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1858-9/19 od 26.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Mostar, Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.01.2021.godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-14-3313/19 od 08.07.2019. godine, predmet nabavke „pelene za djecu i odrasle i higijenski ulošci, ugovornog organa JZU Zavod za zbrinjavanje mentalno invalidnih osoba Drin. Odbijen je i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 500,00KM.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor, jer u konačnom aktu nije primijenjen ili je nepravilno primijenjen zakon Bosne i Hercegovine i iz razloga jer u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nije pravilno utvrđeno činjenično stanje. Tužbom ukazuje da izabrani ponuđač nije postupio u skladu sa tačkom 3.5. Tenderskog dokumenta, jer nije dostavio Uvjerenja nadležne institucije ili agencije za kontrolu kvaliteta, kojim se potvrđuje da na odgovarajući način tačno označena roba odgovara određenim specifikacijama ili normama. To znači da su ponuđači bili dužni dostaviti uvjerenje ovlaštene kuće ili agencije, koja

vrši kontrolu kvaliteta proizvoda, a tuženi nezakonito prihvata argument ugovornog organa da je ponuđač dostavio potvrdu o upisu ponuđenog proizvoda u Registar medicinskih sredstava u BIH. S tim u vezi, iz dostavljene potvrde na strani 21 ponude izabranog ponuđača se ne vidi koje karakteristike ima ponuđeni proizvod i kojim sopecifikacijama ili normama odgovara, nego se samo potvrđuje registracija proizvoda. Nezakonito je obrazloženje tuženog i da izabrani ponuđač nije morao dostaviti uvjerenje Suda BiH u pogledu ispunjavanja uslova iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer je je odredba člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH jasna i propisano je da se potvrda dostavlja od nadležnog suda, a to je između ostalih i Sud BiH. Stoga tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje, a tuženog obaveže na naknadu troškova postupka u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH, u iznosu od 1.045,00KM plus naknadu sudske takse.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Zainteresirana lica su predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-14-3313/19 od 08.07.2019. godine, predmet nabavke „pelene za djecu i odrasle i higijenski ulošci, ugovornog organa JZU Zavod za zbrinjavanje mentalno invalidnih osoba Drin. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je izvršio uvid u tenderski dokument i ponudu izabranog ponuđača, te je utvrdio da su prigovori tužitelja neosnovani. Ovo iz razloga jer je izabrani ponuđač dostavio potvrdu o registraciji proizvoda, koji su predmet nabavke, koju je izdala Agencija za lijekove i medicinska sredstva (na strani 21 ponude), a sve u skladu sa uslovom iz tačke 3.5. TD. Također, tuženi organ je ocijenio i da je ugovorni organ pokrenuo postupak javne nabavke 15.04.2019. godine i da izabrani ponuđač nije morao dostaviti potvrdu Suda BiH u skladu sa članom 45. Zakona o javnim nabavkama BiH, obzirom da je Sud BiH zauzeo stav po tom pitanju, tek nakon mjesec dana, otkad je pokrenut postupak predmetne javne nabavke. Kako su žalbeni razlozi ocijenjeni kao neosnovani, donesena je odluka kao u dispozitivu, u skladu sa članom 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u sumnju zakonitost osporenog rješenja.

Kako se u praksi pojavilo pitanje nadležnosti suda koji izdaje predmetna uvjerenja, odnosno da li ih izdaje Sud BiH ili mogu i drugi sudovi u Bosni i Hercegovini, Agencija za javne nabavke se obratila Sudu BiH aktom br: 01-02-1-1083-3/19 od 14.05.2019. godine sa pitanjem: „Da li je za ispunjenje ovog uslova iz člana 45. stav 1. tačka a) Zakona, a u vezi sa stavom 2. tačka a) iste odredbe Zakona, neophodno da potencijalni ponuđač kumulativno dostavi potvrdu Suda BiH i potvrdu suda prema sjedištu pravnog lica odnosno kandidata/ponuđača". Sud BiH je svojim aktom od 21.05.2019. godine obavijestio Agenciju da je u cilju urednosti ponuda, a prema članu 45. stav 1. tačka a), u vezi sa stavom 2. tačka a). istog člana

Zakona, neophodno da svaki ponuđač kumulativno dostavi potvrdu Suda BiH i potvrdu suda prema sjedištu pravnog lica, odnosno ponuđača, iz razloga što nije definisan jedinstveni registar na nivou Bosne i Hercegovine, u koji bi se upisivale pravosnažne presude za osuđene za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, prevare i pranja novca. Prema tome, kandidat/ponuđač je dužan da dostavi uvjerenje izdato od strane Suda BiH i suda nadležnog prema svom sjedištu, iz kojeg je vidljivo da mu u krivičnom postupku nije izrečena pravosnažna presuda kojom je osuđen za svga krivična djela iz člana 45. stav 1. tačka a) Zakona.

Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, cijeneći da u konkretnom predmetnom postupku, izabrani ponuđač nije dostavio uvjerenje nadležnog suda, odnosno uvjerenje i Suda BiH, a što tuženi prihvata i opravdava činjenicom da je stav Suda BiH donesen mjesec dana nakon pokretanja predmetnog postupka javne nabavke, ovo vijeće cijeni osnovanim prigovor iz tužbe da je u pobijanom rješenju nepravilno izveden zaključak odnosno primijenjen materijalni propis. Dakle, Sud BiH je samo dao obrazloženje kako bi se trebala tumačiti citirana zakonska odredba, pa tumačenje te odredbe se ne može primijenjivati od momenta kada je sud dao tumačenje, nego od momenta kada je ta odredba postala važeća. Stoga je izabrani ponuđač bio dužan dostaviti potvrdu i nadležnog suda, Suda BiH kako je to propisano u odredbi člana 45. Zakona i u skladu sa uslovom iz tenderskog dokumenta.

Zbog toga je vijeće tužbu tužitelja uvažilo, osporeno rješenje poništilo i predmet vratilo na ponovno odlučivanje. U ponovnom psotupku, tuženi će donijeti novo rješenje, pravilnom primjenom člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH, koje će sadržavati sve što je propisano u odredbi člana 200. i 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

Međutim, nije osnovan prigovor kojim se ukazuje da izabrani ponuđač nije ispunio uslov iz tačke 3.5. tenderskog dokumenta. Naime, u tenderskom dokumentu u vezi sa uslovom iz tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, u skladu sa članom 49. ZJN, u tački 3.5. (strana6/13 TD), ugovorni organ je naveo da su ponuđači dužni dostaviti uvjerenje koje izdaje nadležna agencija za kontrolu kvaliteta, kojom se na odgovarajući način tačno označena roba odgovara određenim specifikacijama ili normama. Da ispunjavaju navedeni uslov, ponuđači dokazuju na način da dostavljaju potvrdu o upisu označene robe u registar medicinskih sredstava BIH koju izdaje nadležna agencija za lijekove i medicinska sredstva BiH ne stariju od pet goina shodno odredbama Zakona o lijekovima i medicinskim sredstvima. S tim u vezi, u ponudi izabranog ponuđača na strani 21, dostavljena je potvrda koju je izdala Agencija za lijekove i medicinske opreme BiH broj: 06-07.4-1-7395-3/17 od 23.11. 2017. godine, za sredstva koja su kao takva označena u tenderskom dokumentu i ponudi izabranog ponuđača (Aneks 3, stavke 2 i 4), te je na strani 22 ponude dostavljeno rješenje o registraciji ponuđača. Stoga i po ocjeni ovog vijeća, nije osnovan prigovor iz tužbe da izabrani ponuđač nije dostavio dokaze u smisu tačke 3.5. TD odnosno dokaze kojima se ispunjava uslov iz odredbe člana 49. Zakona o javnim nabavkama BiH, obzirom da dostavljena potvrda sadrži sve što je traženo.

Kako je tužba tužitelja uvažena, to je u skladu s članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, ostvario pravo na naknadu troškova pokretanja upravnog spora u dosuđenom iznosu. Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknade

troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM i to na ime naknade za vođenje upravnog spora iznos od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. Tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). U preostalom dijelu, zahtjev je odbijen kao neosnovan, jer nije sačinjen u skladu sa advokatskom tarifom.

Na osnovu naprijed navedenih razloga, sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2., u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

